

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: 12 0 К 007015 19 Кж 6
Бања Лука, 22.5.2019. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија др Вељка Икановића, као предсједника вијећа, Горане Микеш и Весне Антонић, као чланова вијећа, уз судјеловање записничара Софије Рибих, у кривичном предмету против оптужених М.З. и П.Б., због кривичног дјела убиство из члана 124. став 1. Кривичног законика Републике Српске, одлучујући о жалби браниоца оптуженог П.Б., адвоката Д.Б. из Б., изјављеној против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007015 19 Кв 8 од 14.5.2019. године, у сједници вијећа одржаној дана 22.5.2019. године, донио је

Р Ј Е Ш Е Њ Е

Одбија се, као неоснована, жалба браниоца оптуженог П.Б., изјављена против рјешења Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007015 19 Кв 8 од 14.5.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаним рјешењем Окружног суда у Бијељини број 12 0 К 007015 19 Кв 8 од 14.5.2019. године, у поступку контроле оправданости притвора, у складу са одредбом члана 202. став 1. Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС), продужен је притвор против оптужених М.З. и П.Б., који се потврђеном оптужницом Окружног јавног тужилаштва у Бијељини број Т 14 0 КТ 0023739 18 од 06.3.2019. године, терете због кривичног дјела убиство из члана 124. став 1. Кривичног законика Републике Српске (у даљем тексту: КЗ РС), са обавезом контроле оправданости притвора по истеку свака два мјесеца од дана доношења посљедњег рјешења о притвору.

Притвор је продужен из разлога садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка г) Закона о кривичном поступку Републике Српске (у даљем тексту: ЗКП РС).

Против наведеног рјешења жалбу је, благовремено, изјавио бранилац оптуженог П.Б., адвокат Д.Б. из Б., због битне повреде одредаба кривичног поступка, те погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са приједлогом да се побијано рјешење преиначи и притвор укине или то рјешење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

У суштини, аргументима из образложења жалбе, оспорава се постојање основане сумње да је оптужени починио кривично дјело за које се терети

оптужницом, те ваљаност разлога за постојање посебног основа из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, по којем је притвор продужен.

Испитујући рјешење у смислу одредбе члана 320. ЗКП РС, те спис предмета, одлучено је као у изреци овог рјешења из следећих разлога:

Основана сумња да су оптужени починили кривично дјело убиство из члана 124. став 1. КЗ РС, за које се терете, која је утврђена потврђивањем оптужнице Округног јавног тужилаштва у Бијељини број Т 14 0 КТ 0023739 18 од 06.3.2019. године, и даље постоји, што првостепени суд закључује и образлаже у побијаном рјешењу, кроз оцјену исказа свједока, очевидаца критичног догађаја, те других, поименично наведених свједока и материјалних доказа, наведених и образложених у побијаном рјешењу.

Ради тога су без основа приговори из жалбе којима се, код потврђене оптужнице, засноване на доказима приложеним уз исту и наведено образложење у побијаном рјешењу, оспорава постојање основане сумње, као законског услова примјене мјере притвора.

Надаље, жалбеним приговорима се не може оспорити правилност и ваљаност разлога датих у побијаном рјешењу у погледу постојања притворског разлога из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, по којем је притвор продужен. Наиме, за успостављени притворски разлог из одредбе члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС, дато је у побијаном рјешењу детаљно и ваљано образложење, кроз оцјену тежине дјела, са аспекта запријеђене казне за предметно кривично дјело убиство из члана 124. став 1. КЗ РС и тежине посљедице, те других околности, образложених у побијаном рјешењу, које се односе на начин лишења живота оштећеног А.П.

Наведено, како се то правилно образлаже у побијаном рјешењу, у повезаности са чињеницом да је дјело извршено на јавном мјесту, испред хотела „С.С.“ у Д., у Б., да је у физичком сукобу учествовао већи број припадника навијачких група фудбалских клубова „П.“ и „Ц.З.“ из Б., да је дјело изазвало велико узнемирење и револт становника мјеста извршења дјела и шире, и по оцјени овог суда, указује на нужност продужења притвора против оптужених и након потврђивања оптужнице, из наведеног притворског разлога, садржаног у одредби члана 197. став 1. тачка г) ЗКП РС.

Коначно, а што је од одлучног значаја, са аспекта правилности и законитости побијаног рјешења, у образложењу жалбе се не указује на неке нове чињенице и околности, које су се измијениле у времену релевантном у фази контроле оправданости притвора и којима се доводи у сумњу правилност чињеничних утврђења из побијаног рјешења, на којима је заснован закључак о даљој потреби примјене мјере притвора, по успостављеном притворском разлогу.

Дакле, у вријеме доношења побијаног рјешења, а у фази контроле оправданости притвора, по истеку два мјесеца од доношења посљедњег рјешења о притвору, у складу са чланом 202. став 1. ЗКП РС, нису се измјениле околности које су постојале у вријеме доношења претходног рјешења о притвору и које оправдавају даљу примјену мјере притвора.

На основу наведеног и примјеном члана 337. став 3. ЗКП РС, одлучено је као у изреци овог рјешења.

Записничар
Софија Рибич

Предсједник вијећа
др Вељко Икановић

Тачност отправка овјерава
руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић